

SELMECI ÚJSÁG

Társadalmi hetilap.

Előfizetési árak.		Felelős szerkesztő	Kiadó és laptulajdonos:	Hirdetési díjak millimeter árszabás szerint.
Selmebányán:	Vidéken:	Wagner László dr.	Nádossy Ferenc	Nyílttér sora 40 fillér.
Egész évre 8 K — f.	Egész évre 9 K — f.	Selmebánya.	Zólyom.	Hirdetési és előfizetési díjak a kiadó címére Zólyomba küldendők.
Félévre 4 K — f.	Félévre 4 K 50 f.	Szerkesztőség: Deák Ferenc-utca 2.	(Telefon szám. 11.)	
Negyedévre 2 K — f.	Negyedévre 2 K 30 f.			
Megjelenik minden csütörtökön.		Főmunkatársak: A főiskola hallgatói.	Kéziratokat nem adunk vissza.	

A lap tiszta jövedelmének 25 százalékát a „Főiskolai-Kör Otthona” javára fordítjuk

A műszaki kamara.

— Irta: K. Jónás Ödön, a műegyetem prorektora. —

Most, hogy a műszaki cím és gyakorlatjog törvénytervezete napvilágot látott, egyesek, egyesületek, de még a komoly sajtó egy része is, valóságos haragra kelt a tervezett mérnöki kamarák ellen.

A mérnöki kamarák ellen indított legvehemensebb támadás az ipariskolákat végzett műszaki alkalmazottak táborából indul ki, olyan hangzatos jelzőkkel; hogy a diplomás mérnökök a becsületes munka szabadságát akarják korlátozni, hogy minden műszaki munkát a maguk számára akarnak konfiskálni és hogy a magyar iparban becsülettel foglalkozó számos egzisztencia kenyerét akarják elvenni.

Nagyon beteges állapota a magyar társadalomnak az a jelenség, hogy nálunk igen sok ember többnek akar látszani, mint a mi és hogy elég bátor arra, miszerint azt nyíltan be is vallja.

A tudományos pályák terén nem az első eset ez, hogy e beteges jelenséggel szemben korlátokat kellett állítani. Ugyanazon szorgalommal találkozunk a multban az ügyvédi diploma megvédésé-

ben a zugirászat megszüntetésénél, az orvosi diploma megvédésében, a kuruzslás eltiltásánál, sőt kulturánk jól felfogott érdekében a tanítás szabadságát is a diplomával kellett korlátozni. Nem hagyhatjuk szó nélkül e helyütt egyik komoly irányú napilapunk érvelésének eltévelyedését, a midőn az ügyvédi és orvosi diploma kiváltságát a mérnökéivel szemben abban látja, hogy azok az emberek vagyoni- és életbiztonságát érintik és példának említi, miszerint nincs ma már ember, aki nem diplomás orvosnak megengedné, hogy a testébe vágjon, hát a nem diplomás mérnöknek elnézhető, hogy hibás technikai alkotások okozta szerencsétlenségek egész embertömegek életét veszélyeztessék.

Meg nem bocsátható bűnös félrevezetése a közvéleménynek az az általánoságban odavetett jelszó, hogy a mérnöki kamara azt célozza, hogy a nem diplomás technikusként ne lenne joga műszaki munkát végezni.

Bármely műszaki munkakört veszünk figyelembe, a foglalkozások egész sorozatával találkozunk, kezdve a nap-számoson és szakmunkáson, az előmunkás, a csoportvezető, a mester, a

művezető, a műszaki hivatalnokok és végül a vezető és tervező mérnök, mindmennyi pozíció, melyek mind-egyike rátermett és faladatának megfelelő képzettségű egész embert kíván, hát kérdjük: a diplomás mérnök mind-ezeket a műszaki munkákat akarja lefoglalni.

Nagy hiánya volt a magyar iparnak, hogy nem voltak megfelelően képzett művezetőink. Hála az illetékes köröknek, ma már vannak kitűnően szervezett ipariskoláink, melyekből nagy számmal kerülnek ki a képzett művezetők, de sajnosan kell tapasztalunk, hogy ezek nagy száma a műszaki foglalkozásnak nem azt a pozícióját iparkodik lefoglalni, amelyet neki iskolai képzettsége és megnevezett hivatala kijelöl, hanem az uribb mérnöki foglalkozást keresi és a mérnökvezető szerepére vágyik. Kérdjük hát, melyik diplomás mérnök vágyik a művezetői szerepre és melyik rendelkezése a mérnöki kamarák törvénytervezetének akarja a művezetők műszaki munkakörét a diplomás mérnökök számára lefoglalni? És kérdjük tovább, ki veszi el másnak a kenyerét: a diplomás mérnök, aki a maga szerepkörében akar

Ősz.

Sárga lombok közt szürke az égbolt.
Ez a levél zöld, ez az ég kék volt. . . .

Szívem reménynyel, vágygal tele . . .
Még egyre látom ő milyen szép volt . . .
Szemében tisztán kélelt az égbolt
Tavaszi, remény, vágy eltűnt vele.

Akkor az avar virágot termelt
S a szivben, a mely üres, sivár lett
Édes arca élt s egész világ.
Mint fent az égen árny és a fény
Változtak benne bánat, remény
Mi lett azóta . . . mily pusztaság . . .

Mikor az első felhő sötétlik,
Az ősz hűs lehe először érzik
Szívünk megdobban, sajogva fáj
Most, hogy rég veszve virága, éke,
Már esend borult rá, nyugalom, béke
Körül letarolt, néma a fáj.

Csiszár Ilona.

Melánie.

— Irta: Zsoldos László. —

Fejemen tollas papíresakó diszlett, oldalomon pléh-kard: generális voltam, mint Pista bácsi. Katonáimat sorba állítottam a fűtött üveges tornácra és mialatt én a

nyeregből rohanva kommandiroztam, sűrű fuff-paffozás között bevéttem velők a konyhát, hol a szakácsné friss palacsintát lángost vagy legrosszabb esetben vajas kenyeret osztogatott a győzőknek. A legnagyobb falat azonban itt is, magától érthetőleg nekem jutott; nem csak azért, mert én voltam a generális, hanem azért is, mivel én fiú voltam, regimentem pedig csupa lány: Buba, ki akkor három éves volt és még nem Bubának hanem tacsikonénak neveztetett, aztán az átellenben levő házból két lány — egyik öt, másik nyolc esztendő (ez utóbbi szegény meghalt a mult tavasszal, gondolom tifuszban) — végül még egy apró, göndörhajú szőszke lány, a ki ma ugyan felülnő szép fiatal asszony, de akkor olyan volt, mint a veréb; és — a hogyan most visszaemlékezem — ha kinyitotta a száját, mintha csak csipogott volna. Ma pedig olyan mint egy fécén. Melaniének hívták s ő volt hőse annak a dolognak, melyről most szólni akarok.

Melanie anyja szép, barna fiatal asszony volt s akkor néhány hónapja vetette le az özvegyi fátyolt. Ura, akit én sohasem ösmertem, egy év és néhány hónap előtt

költözött a föld alá, hol igen meleg helyök van az olyan fázós embereknek, mint a boldogult lehetett, amíg élt. Zarka bácsi ugyanis — így hívták Melánie apját — mellbeteg ember volt s amint látszik a házaselet megölte.

Melánie a szőszke veréb, rendkívül szerette az apját, a kiről mindig megemlékezett, ha csak egy kis alkalma nyílt rá.

— Az én papám nekem olyan szép babákat vásárolt! Meg egy képeskönyvet is, amiben olyan szép képek vannak!

— Az én papám mindig bujocsát játszott velem és mindig azt mondta, hogy: Kukuk, Melánie! Kukuk!

— Aztán az apám engem mindig elvitt sétálni a promenádra s ott olyan sok nép volt! . . .

Megesett, hogy egyszer közbevágtam:
— Téged a promenádra vitt a papád? Hát a mamádát miért nem vitte el?

Melanie fágra nyitotta a szemét.
— Hja — mondta komolyan — mamának otthon kellett maradni, mert nem akart sétálni.

— Nem akart sétálni?
— Nem. Mindig azt mondta a papámnak: Fáradt vagyok lelkem; menj csak te a pi-

egzisztálni, vagy az ipariskolát végzett technikus, aki nem akar hivatásának megfelelő művezető lenni, hanem lefoglalja a mérnök szerepét.

Hogy hová juthatnánk a mérnökök tudományos színvonalának és a mérnököknek ipariskolát végzett technikusokkal való helyettesítésével, legjobb példa Anglia, mely éppen most szakít mérnökeinek régi gyakorlatias képzésével és megriadva a francia és német ipari termelés versenyétől, egyre-másra állít fel politechnikumokat. Kétségtelen, hogy a franciák és németek óriási gazdasági fellendülését csak is a magas színvonalu tudományosan képzett mérnökeinek köszönhetik és hogy azok tudománya volt az a hatalom, mely a hosszú időközön át kifejlődött angol ipari egyeduralmat megtörte és vele ma már versenyben áll.

A jó példán elindulva, Magyarország sem maradhat hátra, a magyar mérnöki kart is erősíteni kell minden rendelkezésre álló és viszonyainkhoz mérten szükséges eszközökkel, legeslegelő pedig pozíciójuk biztosításával, minek leghathatósabb feltétele éppen a mérnöki kamara, melyet annál is inkább megnyugvással lehet fogadni, mert hiszen valójában a műszaki foglalkozásnak csak a szellemi munkakörét szabályozza.

Az a nagy hullámokat vert, alap nélkül való mozgalom és az annak nyomán járó hangos feljajdulások bizonyítják legjobban, mennyire indokolt nálunk a mérnökkontárok túltengésének korlátokat állítani és éppen ezért a legjobb meggyőződéssel és gazdasági termelésünk jól felfogott érdekében a lehangosabban kérjük kereskedelemügyünk mérnök-miniszterét, hogy amilyen bölcsen megindította a mérnöki cím és gyakorlati jogról szóló törvény előkészítését, éppen olyan erővel vezesse azt mielőbb törvényerőre.

A főiskola megnyitó ünnepe.

Sursum! Ilyesféle cím illetné meg ezeket a sorokat, melyekben beszámolunk Főiskolánknak október 19-iki megnyitásáról. Mert az az egyéniség, akinek szava úgyszólván az egész ünnepet kitöltötte, már első megnyilatkozásakor mint hatalmas technikai szerkezet hatott a lelkekre. Emelő volt. S emelkedettségében előkelően mutatta a törekvést, hogy fel, fel, a felsőbb szintjé felé, emelni kell magát a Főiskolát is

Főiskolánk országos, egyetlen intézmény. Vezére ma országos kvalitásu. Defenziv erejét erős támadások próbálták ki az ország színe előtt. Következésképp a megnyitó országos érdekű szavakból állott. Ugy olvassuk azért az alábbiakat, hogy azok a hazai tudományos intézetek versenyében elsőrangú helyen álló székből hangzot-tak el.

Az ünnepély fényét a helybeli előkelőségek emelték. Jelenvoltak: Grillusz Emil bányagazgató, Bárdossy Antal főbányatanácsos, Cseh Lajos bányageologus, Kachelmann Farkas bányatanácsos, Nikl János bányatanácsos, Bradofka Frigyes főbányatanácsos, Farbaky István ny. főbányatanácsos, Podhragyay Pál prépost plebános, Rauchbauer József főgymn. igazgató, Horváth Kálmán polgármester, Sztancsay Miklós főjegyző, Kuti István rendőrfőkapitány, stb. és a tanári kar teljes számmal, valamint az adjunktusok és asszisztensek.

A rektor beszéde:

Tisztelt főiskolai közgyűlés! Mai ünnepélyünk méltó megkezdésére felkérem Önöket, hogy a Hymnuszt énekeljék el. (Megtörténik)

Tisztelt uraim! Noha a mi tevékenységünk a legnagyobb nyilvánosság előtt folyik le, mégis jóleső érzés fog el, ha azt tapasztalom, hogy a szakkörök és a nagyközönség intézetünk és a benne folyó munkálkodás iránt érdeklődik. És azért őszintén üdvözlöm azokat, kik a hatóságok, intézetek képviselőiben, vagy vendégként megjelentek. Kartársi szeretettel üdvözlöm ta-

nártársaimat és azt az ifjuságot, melynek szellemi irányítása a jövő tanévben reánk van bízva.

A mi főiskolánknak a többitől kissé eltérő szervezete lévén, — a rektori működés két évi tartama következtében — abban a helyzetben vagyok, hogy a múlt év működéséről beszámolhatok és válaszolhatom a jövő tanév tevékenységét is. Alap motívumul ezen dolgok elbírálásánál intézetünk feladatát kellett választanom.

Nem vonakodom kereken kijelenteni, hogy ezen intézet feladatának a leglényegesebb részét abban találom, hogy előkészítsük fiatalságunkat azon munkakörre, melyet mint bányá- és erdőmérnök betölteni fog. Ezen a célszerűségi állásponton helyezkedtem el, melyre a tiszta tudomány képviselői közül sokan bizonyos kicsinyléssel néznek le és a mi főiskolánkat a tudományegyetemnél alacsonyabb rangúnak tekintik. Az én véleményem szerint a nemzet és az emberiség haladásában a szakiskola nem lehet alárendeltebb, ha az feladata magaslatán áll.

Ismerjük el, hogy a világban az óriási átalakulást a mérnök munkája idézte elő az ember életében; ugyszintén a rohamos gazdasági evolúciót is. És akkor tisztában lehetünk azon feladatokkal, melyeket a mi mérnökeink nap-nap után megoldanak; tekintsük, hogy intézetünk első feladata éppen ezen munkakör előkészítése, és akkor büszkén állhatunk azok előtt, kik bennünket bíráltnak.

Ezen intézet második feladata a tudományos buvárkodás mellett a gyakorlat és a szerzett tapasztalatok mellett a leszűrt igazságok értékesítése a gyakorlat javára. Ez a munkálkodás kétségbevonhatatlanul kell, hogy a tudomány magaslatán álljon.

Harmadik feladata ennek az intézetnek, hogy valahányszor a mérnöki kar anyagi érdekei megkívánják és a tudományos intézet azon helyzetben van, sorompóba is álljunk ezen karnak érdekeiért.

És még egy feladatról kell megemlékezni: noha ez még azelőtt mint magától ér-

civel! — Én voltam a pici, tudod. Ha pedig én is elfáradtam a promonádon és hamarabb hazajöttünk, akkor a mama nem volt otthon. És mikor hazajött azt mondta hogy minket keresett; engem meg a papámat.

Zsebrevágott kézzel álltam előtte és néztem.

— Furesza mamád van!

— Igen — hagyta rá Melánia — furesza. De a papám még furesább, mióta meghalt: sohasem jön haza.

Egyszerre nagyon elkomorodott és rögtön pityergésre állt a kis szája.

Én ki nem állhattam az érzékeny jelene-
teket és szigoruan szóltam rá.

— Melánia, gyere »egrecirozni«!

— De csak ketten vagyunk!

— Nem baj én leszek a generális, te pedig a közlegény.

És fölkaptam a lovamra:

— Csundi, gyühé! . . .

*

Langyas április délután volt, mikor Melánia — két napi távollét után — egyszer megjelent köztünk.

— Hát te hol voltál két napig? — szóltam rá mokányul.

— Nem jöheltem.

— Miért?

— Dolgom volt otthon.

— Micsoda dolog?

Lehajtotta fejét s halkán felelte:

— A mamával volt dolgom.

Csodálkozva villantottam rá.

A mamával volt dolgod? A te mamáddal? Aztán micsoda?

Nem adott választ.

— Hallod Melánia, nem is felelsz? Hát nem tudod, hogy én vagyok a generális?

Kezecskejét oda kapta a szeméhez és sirva fakadt.

Csuklón ragadta és sietve vonszoltam le a kertbe, a lugashoz.

— Mondd, Melánia, miért sírsz? Mondd, mi bajod van! Mondd! . . .

— Ő mellettem tipegett és ma is fülembe cseng, a hogy sirva kiejtette:

— A papám! A mama új papát akar nekem!

— Új papát? Hogy lehet az?

— Nem tudom! De a mama úgy mondta

tegnapelőtt! És nekem nem kell új papa! Nekem csak az én régi, jó papám kell!

— Ugy-e, mert a régi papád szép babákat vett neked? Meg képeskönyvet, a miben olyan szép képek vannak?

— Igen. És mindig játszott velem! És nekem más papa nem kell! Nem ke-ell!

Könnyei pördültek végig a kipirult kerek arcocskáján és én szorongva függesztettem rá tekintetemet.

— Tudod mit, Melánia?

— Mit?

— Ne engedd, hogy a mamád új papát hozzon a régi helyett!

— Ő kérdőleg pillantott rám.

— Hogy?

Most egyszerre, mint valami rém, a kertészök termett előttünk.

— A mama küldött, kisasszonyka, hogy tesszen hazajönni.

— S nem törődve Melánia heves tiltakozásával, ölbe kapta és mint a pelyhet vitte ki kertünkéből, hazafelé.

— Mamája pedig bármennyire sem akarta engedni Melánia, három hét múlva csakugyan férjhez ment az új papához.

*

tetődő el is maradhatott volna. Értem azt, hogy ezen intézetnek feladata az is, hogy a reá bízott ifjúságot nemzeti irányban nevelje. Ezzel nem akarok azok szolgálatába szegődni, kik a szocializmust bilincsekbe akarják verni és nem akarok ítéletet mondani arról sem, hogy a szocializmus helyes, vagy nem, de állást kell foglalnom az internacionalizmus ellen, (Éljenezés) mert én ezt tudományos meggyőződésemmel fogva biológiai abszurdumnak és a gondolat aberációjának tartom. (Taps.)

Ezzel tisztelt közgyűlés legyen megengedve, hogy a fenn vázolt feladatokból kiindulva visszapillantást vessünk a múlt tanévre.

A tanári karban az a meggyőződés terjedt el — a mely alapon az oktatás a civilizált világban legszebben gyümölcsözőtt, — hogy oktatásunkat a laboratóriumi oktatással kell előbbre vinni. Működésünknek melyet a kormány elismeréssel vett tudomásul, az volt az eredménye, hogy a növénytanintézet elkészült és mondhatom, hogy az a 110.000 korona gyümölcsözőn lett befektetve. Örvedetesen halad a vas-kohászati laboratórium is a befejezés felé, melyre 55, illetve 32.000 koronát áldoz a kormány. Tetemes áldozatot követel a vilamos központ is, mely a szükséges energiával látja el az intézetet és egyúttal elektrotechnikai objektum. Az erdészeti földméréstán 47.000 kor. értékű berendezését az intézet helyszüke miatt bemutatni lehetetlen s nehéz gondot okoz ennek a kérdésnek a megoldása. A második géptani tanszéknek első felszerelése 4000 kor.

A tanterv már be van fejezve s csak kisebb változások állottak be, mert a bányatelepek tervezését jobban előtérbe emeltük. A kisebb változások felett most napirendre térek. A nyomtatásban megjelent programmban azok ugyis olvashatók. (Ugyancsak a programmban található az oktató személyzetre vonatkozó dolgok.) Majd így folytatta:

Mindez most, huszonnégy év múltán onnét jutott eszembe, hogy minap a Kossuth Lajos utcában egyszer csak egy szép szőke asszony jön velem szemközt. Felnőtt korunkban is többször összejöttünk s így mindjárt ráösmertem: Melánia volt.

Bizonyos részvétellel közeledtem feléje, mint mindig azóta a borzasztó eset óta, hogy Istenben boldogult ura hirtelen örülni rohamában beretvával elmetszette a torkát és természetesen elvérzett.

Tudtam, hogy Melánia szerelemből ment volt férjhez s elképzeltem, mily iszonyu lehetett, mikor két esztendeje — alig hat heti házasság után ilyen idegrázó módon kellett özvegyiségre jutnia.

— Hogy van? kérdeztem kissé szemtelenül, de őszinte érdeklődéssel.

— Köszönöm felelte könnyedén — jól. Most jöttünk haza Olaszországból.

— Honnan? — kérdeztem némi megilletődéssel, mert Olaszország említése többnyire összefüggésben szokott lenni a nász-utazásokkal. — Olaszországból jöttök? A kis leánnyal?

Melánia mosolygott. Istenemre bájosan tudott mosolyogni!

A tanári kar minden tagja, habár sehol oly nagy óraszámra nincs egy tanárnak mint nálunk, alkalmat találtak, hogy különböző folyóiratokban a napi irodalmat ujság cikkekkkel bővítessék.

A tanári karnak az országos szakgyűléseken, tanácskozásokon, kiállításokon és irodalmi téren való szereplésének vázolója után a következőket mondotta:

Fontos tevékenységnek tartom, hogy a tanárikar állást foglalt a doktori cím kérdésében és a doktori promócióra vonatkozó szabályzatot dolgozott ki. Egyikünk sem kereste a címeiket, mert ez feladatunkkal nem fér össze. Sőt állást foglalunk a címkorság ellen. Egy azonban bizonyos. Amint elmaradunk az áramlatoktól, bekövetkezik a kicsinyítés, amely ellen egész szakunk érdekében dolgoznunk kell. (Éljenezés.) A doktori cím adománnyal a kormány a műegyetemet honorálta. Megérdemli. Azt is kell látnunk, hogy az ausztriai bánya és erdőmérnököknek szintén van doktori címük. Teljes önérettel mondhatjuk, mi is állunk azon a szinten, — minthogy a magyar bánya és erdőmérnök feladata semmiben sem csekélyebb, mint az osztrák kartársaké, — mi is követelhetjük, hogy az elismerés külső jelét nekünk megadják. Az erre hivatott kormánytól most várjuk az elintézetést.

Mozgalom indult meg a tanári karban aziránt, hogy azon férfiak, kik itt tanultak s becsületére váltak ezen intézetnek, hogy szobraik ezen szerény csarnokban helyet foglaljanak. A bányászati és erdészeti egyesület honorálta ezen mozgalomukat. Nemsokára két szobor díszíti ezen szerény csarnokunkat.

Az ifjúságról szólott ezután. A hallgatók az otthon megalakította. Ez a kérdés az ifjúságnak nehéz gondot okozott. Meglehetnek győződve fiatal barátaim, hogy nekünk is sok gondot okozott. Élénk tevékenységet fejtett ki az atletikai klub, míg a zene és énekkör határozott vissza-

— A kis leánnyal? Dehogy! . . . Hát nem hallotta, hogy férjhez mentem?

— Ügyetlenül feleltem.

— Férjhez ment? Komolyan?

Felbigyesztette az ajkát.

— Csodálkozik rajta? Ne csodálkozzék! Az a magány elviselhetetlen volt. Meg a gyermek miatt is kellett . . . Pedig én — tette utána elkomolyodva — igazán szívből mondok nagyon szerettem szegény Ödönt. (Ez volt első urának neve.)

Ellenszenves képű, pocakos gavallér alakja tűnt föl a sarkon.

Melánia suttogva mondta:

— A férjem. Itt jön.

Odapillantottam: ösmert fővárosi pénzember volt. Nem, ehhez már nem szerelemből ment férjhez! . . .

. . . Ekkor jutott eszembe az egész fönt elmondott történet, melynek a kis nőcske, Melánia volt a hősnője.

— A kis Melánia, ki mire nagy lesz mennyire átváltozik és inkább megsalja érzelemben a második urát, csak hogy a valóságban megsalhassa az elsőt.

Ha másképp nem, legalább az emléket.

esést mutat. Kérem önöket, hogy ezeket a szép ágakat ne hanyagolják el: karolják fel, mint azelőtt. Szeressék, tiszteljék egymást. Ne engedjék veszni azokat az instituciókat, melyeket elődeik vívtak ki. Ne engedjék elődeik vívmányait!

Egyikünknek figyelmét sem kerülhette el az u. n. szemináriumi gyakorlat fontossága. Ez abban áll, hogy a gyakorlatok tartalmukra nézve mélyítettnek azáltal, hogy bizonyos kontaktus áll be a hallgató és tanár között. A szemináriumi gyakorlat látogatására kényszer nem állhat fenn. Ennek az iránynak a meghonosítására legszebb feladatunk, amelyhez egy dolog feltétlenül szükséges; a tanárok tulterheltsége az előadási órákban enyhíthetessék. Hallgatóságunk is meg van terhelve. Ezen a kisebb jelentőségű tárgyak selejtezésével segítünk. (Ugy van!) Ezekről a propositiókról beszél. A laboratóriumi tanítás létesítésére nagy arányú befektetés lesz szükséges, amelyre a jóindulat a kormánytól megvan. De a magyar kulturális törekvéseket a silány pénzügyi helyzet megakasztja. Reméljük azonban, hogy ez a jövőben kedvező lesz és megvalósul a kémiai laboratórium 250.000 s a géptani 20.000 kor. költséggel. Készül egy ércelő-készítési és egy geodéziai csarnokterve, mely a mérési gyakorlatok kiterjesztésére szolgálna.

Remélem, még az én működésem alatt sikerülni fog a nyelvtanítási kérdés megoldása. Szükségét érezzük annak, hogy saját, édes hazai nyelvünk mellől a német, angol és francia nyelveket ne zárjuk ki.

(Az ifjúságról beszélt ezután.) Az otthon kérdésében megmondhatom, hogy ha azt kiszélesítik teljes mértékben, akkor a megvalósítás felé közeleg azon eszme, melyet Bartha tanár vetett fel, hogy ott a Menza elhelyeztessék. Még az ifjúsági körre nézve mondom el véleményemet. Ne takargassunk semmit. A kör válság előtt áll. Talán csak a mi szemünkben, kik pesszimisták vagyunk. De önök előtt fiatal barátaim talán nem, mert optimisták. A bajt még önök leküzdhetik.

Még csak pár szót kívánok önökhöz szólani fiatal barátaim! Ha Magyarországon valaki pályát választ, szeretnék minden ifju mellett állani, hogy mondhassam neki: vizsgálj meg jól magad, hogy milyen pálya iránt érzel hajlandóságot! Ma a megélhetés nagyon nehéz és más pályára sodorja, mint a melyhez kedvet érez az ifju. Tegye meg azt minden ifju, hogy amire hajlamot nem érez, ne maradjon azon a pályán. A tehetség az Isten adománya, mely azonban nem kizárólagos alapja a boldogulásnak. Tisztességes polgári megélhetést a hivatás szeretete és a szorgalom biztosít. Nem adok tanácsot. Tapasztalásból tudom, hogy a fiatalságnak hiába adunk tanácsokat. Mert míg az ifju maga be nem üti fejét az akadályba, hiába való az. De szeressék a pályát, melyhez tartoznak s ennek tisztelése kötelességük. Simítsák el az ellentéteket és félreértéseket, akkor valamennyien egy cél érdekében dolgoznak, mely nem más mint a bányászati és erdészeti kar boldogulása.

Abban a reményben, abban a fohász-szerű kívánságban, hogy a jövő tanév

előbbre fog vinni bennünket, ezennel ünnepélyesen megnyitottnak nyilvánítom az 1907—1908-iki tanévet. (Éljenzés. Taps.)

A rektor nagyhatású megnyitója után egy hálás tanítvány lépett az emelvényre, hogy lerója szavakban háláját mesterének emléke iránt. *Szentistványi Gyula*, a geodéziai tanszék hírneves mérnök tanára, bányatanácsos mondott emlékbeszédet a katedrán elődjének, a tudományban tanítójának nagy alakjáról *Cseti Ottó*ról. A bámulatnak, hálának s ragaszkodásnak őszinte szavaiból állt az emlékbeszéd s méltó volt ahhoz a termékeny nagy szellemhez, akinek műveit a praktikus mérnökvilág talán sosem fogja nélkülözni.

Az ünnepély a szózat eléneklésével érte végét.

A választás.

A tények beszélnek legigazabban. Őket hallgassuk. Hiába szólnak a házi proféták, a multak helyébe nem profétálhatnak szobeket. Himnusszal nem lehet leénekelni 86000 korona deficitet. Ne bölintsék meg hát fejeiket a hódoló beszédek előtt az *ujrégi* atyák, a „rendszer” fegyveresei.

Igaz mondhatják a hegedősök, hogy a nép választotta meg őket, Ugy. Az együgyű nép. A pártszerű küzdelemben a vezetettebb, függőbb elem. Dehogy fogunk pálcát törni a népakarat fölött! A beteg sokszor félrebeszél. Amit mond, azt rossznéven venni tőle nem lehet. Mi is várunk, mint a hivatalos orgánium, bizalommal. Bizva bizunk az újrabovonulóknak. Annál is inkább, mert igazán van közöttük nem egy, aki már sokszor tanúságot tett tehetségéről s éberségéről. Bizunk bennük, hogy ők majd hidat vernek azon tisztelt folytonossági hiányok fölé, melyeken a 86000 koronák folydogálnak.

Ami magát a pártszerű küzdelmet illeti, tényleg voltak hibák. Mindkét részről. A negyvennyolcas párt hibázott. Miért, — ne kérdjük. Azt mondják Selmeccen, hogy már létezése is hiba. A házi párt pedig hibázott, mert azt hiszi, hogy létezése nem hiba.

A létjogosultság illetően megítélése magyarázza meg azt a boldogságot, mely a tisztelt házban eltölti a sziveket. Micsoda tultengő mámor lehet odaát! Viziók is vannak. „Nemzeti színű papirosra nyomtatott badarságot” láttak. Ki látta más? Mi nem. Mi igazhangu felhívást láttunk ilyen színen, mely igen is hatott. A bárányok megindultak — 50 százalék szavazott le — csak a régi akolba terelődtek. Kár volt tehát oly illetlenül kvalifikálni azt a választókerületet, amelyre az ilyen plakát hat. Az aranyos rozetta fényes napjaitól fakult ki két szép nemzeti színe.

A megválasztottak névsora a következő: Adamecz Emil, Binder Antal, Boesák István, Faller Gusztáv dr., Gregus Antal, Hamrák Ferenc, Herrmann Miksa, Hornyacsék István, Jezsovits Károly, Lestyánszki József, Liha Antal, Podhragyay Pál, Rauchsauer József dr., Timko Pál, Velics György, Veress József, Vitalis István dr., Vojtás Mátyás, Walmrath Nándor, Zsámbor Pál.

Ezek közül Boesák István, Adamecz Emil, Vojtás Mátyás, Binder Antal üres helyekre

választatván meg, ténykedésüket a választás jogerőre emelkedése után mindjárt megkezdhetik, a többiek pedig 1908 január hó 1-ével.

A legtöbb szavazatot kapott Herrmann Miksa és Hornyacsék István, az előbbi tényleg általánosságban tisztelik és becsülik, az utóbbi pedig takarékpénztári igazgató. A reájuk eső szavazatok száma 218. A legkevesebb szavazatot, 64-et Boesák István kapta.

H I R E K.

— **Kitüntetett törvényszéki elnök.** *Helmbacher Nándor* az ipolysági kir. törvényszék elnöke 40 évi hasznos és buzgó tevékenységben eredményesen eltöltött közszolgálat után nyugalomba vonult. A király ez alkalomból szolgálatai elismerésül a kir. kúriai bírói címet adományozta neki.

— **Halálozás.** *Dunay Ferenc* a besztecebányai tankerület nyugalmazott főigazgatója f. hó 20-án Besztecebányán meghalt.

— **Athelyezés.** A pénzügyminiszter *Kahle Frigyes* segéd mérnököt Selmeccbányáról Nagybányára helyezte át.

— **Eljegyzés.** *Farbaky Gyula*, a bányászati és erdészeti főiskola tanára e hónap 19-én Budapesten eljegyezte *Dérer Alice-t*, *Dérer Mihály* főbányatanácsos és felesége *Szilniczky Éva* leányát.

— **Bardossy Antal** főbányatanácsos e hét folyamán foglalja el új állását a miniszteriumban. A közszeretben álló s városunk társadalmi életében oly nagy szerepet vitt kiváló férfiú tiszteletére barátai bucsúestélyt óhajtanak rendezni. A bucsúestélyre már számosan írták alá részvételüket a körözött ivre.

— **A főiskola programja** rendkívül gondos összeállításban, szakszerű csoportosítással s kimerítő tájékoztatással megjelent. Ugy tudjuk, hogy francia és német nyelven is ki fog adatni, hogy hirdesse ne csak ez országban, hanem a külföldön is eme speciális, egyedül álló főiskolánk fejlődését, s mindinkább tökéletesbülő szervezetét. Maga a kis könyv mint ilyen, igazán nem más, mint egyszerű száraz adathalmaz. Mint olvasmány unalmas. De nem is ennek készült. Mint eleven mutatója azon fáziskülönbségnek, mely a főiskola fejlődésében a legutóbbi program kiadása óta — ugy a tanárokat tekintve, mint az előadott tárgyakat, — mutatkozik valóban olyan tanulmánytárgy, melyre nagy szükség van.

— **Eljegyzés.** *Filkorn Imre* dubniki segédmérnök eljegyezte *Schindler Hildát* *Schindler József* városi tiszti ügyész leányát Körnöcbönyán.

— **Erdészeti államvizsgák** lesznek e hó 28-án s a következő napokon Budapesten. Az államvizsgákon a főiskola részéről *Vadas Jenő* és *Téglás Károly* tanárok vesznek részt.

— **A besztecebányai kereskedelmi és iparkamara köréből.** A kereskedelmiügyi miniszter *Flittner Károlynak* a besztecebányai kereskedelmi és iparkamara elnökévé, *Bárczy Károlynak* és ifj. *Rozena-uer Lajosnak* ugyanazon kamara alelnökeivé történt megválasztását megerősítette.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult heti számában a főiskolai ifjuság ismerkedési estélyéről szóló tudósításunkból a jelenvolt vendégek névsorából véletlenül kimaradt ifj. *Marschalkó Gyula*, aki nemesak hogy résztvett az estélyen hanem ismert ékeszsolásával még pohárköszöntőt is mondott.

— **Selmecc atléta diadala.** A kassai Atlétikai Klub versenyén Felsőmagyarország díszkoszvetés-bajnokságát *Miller Viktor* (Selmeccbányai F. A. C.) nyerte meg 37.14 méter dobással.

— **Kiállítás Ipolyságon.** Hontvármegye törvényhatóságának kereskedelmi és ipari bizottsága *Thék Endre* indítványára elhatározta, hogy mozgalmat indít Ipolyságon jövő év szeptember és október havában rendezendő kiállítás érdekében. A kiállítás tervét úgy a törvényhatóság, mint a vármegyei gazdasági egyesület magukévá tették és az előkészítő munkálatok végzésére bizottságot küldtek ki.

— **Színész házasság.** *Koncz Mihály* és *Füredy Ferike*, *Mezey Kálmán* társulatának ez a két tehetséges és rokonszenves tagja f. hó 15-én a losonci anyakönyvi hivatal előtt házasságot kötöttek.

— **Távozás.** A következő levelet vetjük: „Tekintetes Szerkesztőség! Kérem, tessék b. lapját visszatartani ezentul és nevemre többet ne tessék küldeni. Előfizetésem lejár október végén. Távozzom Selmeccbányáról. Bucsuzásomat személyesen sehol se végzem. Tessék nevemben b. lapjában közölni ezt b. lapja t. olvasóival, kiknek irányomban tanúsított jóakarátát ezennel köszönöm és magamat kegyeikbe a távolba ajánlom. Selmeccbánya, 1907. október 20. Tisztelettel *dr. Hermann József* s. lelkész.

— **Kézimunka kiállítás Ipolyságon.** A József királyi herceg szanatórium egyeslet hontmegyei fiókja Ipolyságon a vármegye-ház dísztermében felerészben a szanatórium egyeslet, felerészben a hontvármegyei kórház javára kézimunka kiállítást rendezett, amely október 10-étől 18-ig volt nyitva. A kiállítást *Schreiber Aladár* plébános nyitotta meg ünnepi beszéddel, csütörtökön pedig *Kovács S. Endre* tartott felolvasást a tödőzésről.

— **Építkezés Vihnyén.** *Kemény egri* hadbiztos f. hó 20-án városunkba érkezett, hogy tárgyalásokat folytasson a polgármesterrel egy Vihnyén építendő villa ügyében.

— **Szerencsétlenség.** *Gresó Mihály* bankai erdővéd pénteken szolgálatteljesítés közben szerencsétlenül járt. Fegyvere valami galyban megakadt s elsült. Az egész sörét töltés jobb vállába furódott. Sebesülése súlyos, de nem életveszélyes. A kórházba szállították.

— **Félaru vasuti jegy** váltására jogosító arcképes évi igazolványok az 1908. évre f. évi október hó 15-étől kezdve állítatnak ki az állami és törvényhatósági tisztviselők és nyugdíjasok részére.

— **Éjjel csendzavarás.** *Lovag Kuti* István főkapitány ur derék legényeinek különös fogalmuk lehet a csendzavarásról. Ha egy jókedvű akadémikus éjszaka elkurjantja magát rögtön felírják a nevét s megindul a büntetés iránti eljárás. Az azonban, hogy szombaton éjjel néhány bandista rézkürttel ad órák hosszáig szive választott Ankájának, vagy Markájának órákhosszáig naktmuzikot az műélvezet, de nem az aludni vágyóknak, hanem — az éjjeli öröknek.

IFJUSÁG.

Örszem.

Sorompó Liga.

Az Országos Iparpártoló Szövetség elhatározta, hogy a kiadásában megjelent hazai beszerzési források jegyzékét ezentul ingyen bocsájtja a közönség rendelkezésére. Aki a terjedelmes, minden egyéni szükséglet tárgyát felölelő termelési forrást tartalmazó füzetet óhajtja, forduljon — öt fillér válaszbélyeg beküldése mellett — az Országos Iparpártoló Szövetség titkári hivatalához (Budapest, VI., Király-utca 34.)

A főiskolai becsületszék f. hó 18-án tartotta Kövesi Antal főiskolai tanár elnöklésével alakuló közgyűlését. A közgyűlésen 38 ifju vett részt, tehát elég kevesen. Titkos szavazás útján a következőképpen alakult meg a becsületszék. Rendes tagok lettek: Ribianszky Kálmán dr. (33), Alliquander Ödön (32), Holics Endre dr. (26), Takács János (25), Esztó Péter (24), Katona István (23), Letső László dr. (23), Kardos Kálmán (21), Turcsányi Kálmán (20), Hreblay László (19), Maróthy Gyula (19), Onczay László (18), Biró Loránt dr. (17), Molcsányi Gyula (15). Póttagok: Gumann Jenő (15), Traum János (12), Lessenyi György (12), Maróthy Emil (11), Valics János (10), Zemanek György (9) és Dénes Zoltán (9). Kövesi Antal tanárelnök a megválasztott tagokat megerősítés végett a főiskolai tanácshoz terjesztette fel.

A főiskolai-köri Otthon ügye most már teljesen a megvalósulás stádiumába jutott. Tudvalevő dolog, hogy a főiskolai ifjuság megvette a Mihalik féle házat, azonban az átalakításra nem volt meg a fedezet, mert az államsegélyt nem lehetett a restaurálás költségeinek fedezésére fordítani. Az ifjuság kérvénnyel fordult a pénzügyminiszteriumhoz, hogy ezt tehesse. A miniszter válasza most érkezett meg s a következőképpen hangzik:

A m. kir. bányászati és erdészeti főiskola Rektorának Selmecebánya.

Folyó évi augusztus 2-án, 1581. szám a. kelt előterjesztésére megengedem, hogy a főiskolai kör az 1900. évi június hó 2-án kiadott 39430. számú rendelettel és az 1906. évi szeptember hó 5-én kelt 74213. számú leiratommal engedélyezett összesen évi 1300 koronát kitevő állami segélyét amaz amortizációs kölcsön annuitásainak törlesztésére fordíthassa, melyet a Selmecebányán létesítendő ifjusági otthon céljaira megvásárolt épület vételárának s átalakítási költségeinek fedezhetése végett a selmecei népbanktól felvett. Kijelentem azonban, hogy a szóban forgó állami segély a fennebb is idézett 1900. évi 39430 számú rendelet és ugyanazon évi 18099. számú leirat értelmében bizonyos feltételekhez kötve engedélyeztetett a főiskolai körnek és azoknak be nem tartása esetén bármikor megszüntethető. Budapest, 1907. augusztus 30-án. A pénzügyminiszter vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök helyett Déry s. k. államtitkár.

A főiskolai házalapkezelő bizottság Ribianszky Kálmán dr. elnök vezetésével f. hó 16-án tisztelt az államvizsgákon el-

nöklő Mály Sándor pénzügyminiszteri tanácsosnál, a bányászati ügyek eladójánál s támogatását kérte arra vonatkozólag, hogy a jelenlegi 1300 korona államsegély 2000 koronára emeltessék fel azon célból, hogy a köri Otthon újjá átalakításának költségeit teljesen fedezni lehessen, minthogy az átalakítás költségei 14—15000 koronát igényelnek. A miniszteri tanácsos megígérte hathatós pártfogását. Ez ügyben különben Herrmann főiskolai rektor, de a főiskolai tanács is minden lehető elkövetnek, hogy az ifjuság óhaja mielőbb teljesüljön.

Az ifjusági kör költözködése. Folyó hó 17-én vonult be a főiskolai kör új helyiségébe. A költözködésnek eredeti szint adott az a körülmény, hogy az összes bútorokat meg a könyvtárt maguk a hallgatók szállították át az új otthonba. A köri pénztárt kirabolták a múlt héten, s az üres kasszából nehéz lett volna fuvarosokat fizetni. Dicséretet és köszönetet érdemelnek azok a fiúk, akik a fárasztó munkát végezték. Persze, hogy kedvvel végezték. Annyi fiatalos temperamentumnak s a kasszalopás miatt reájuk szállt lehangoltságnak sajátságos szülöttje volt az a rögtönzött gyászmenet, amely igazán megkapó látvány volt azokra a szemlélőkre nézve, akik a pénztár legendás eltűnését ismerték. Volt gyászszó, volt koporsó, voltak siratók — csak halott nem volt. A halott — elevenen ment a másvilágra. Valeurje lát-e ott boldog percekét, azt csak az tudja, aki lelkét terhelte vele. A gyászmeneten a helybeli Scherloch Holmes karrierjét, az ifjuság pedig véres verejtékét siratta. Jó szerencsét 1400 korona!

Az elnök lemondott.

F. hó 16-án tartott rendkívüli közgyűlésen Márkos Béla köri elnök lemondott. Ez a lemondás összefüggésben van a köri pénz eltűnésével. Köztudomás szerint az elnök neve belekerült a gyanúsítottak igen rövid névsorába. Ennélfogva ő maga volt az, aki az elnöki szék tisztasága érdekében elválasztotta magát az ifjusági legszebb méltóságtól. . . . Megjegyezzük, hogy a gyanu csak oly ítélet, mely a rehabilitációt nem csak hogy ki nem zárja, de sőt követeli.

Hallgatók száma 1907—1908. tanévben

1907. október 20-án.

	Bánya- mérnök	Fém- kohó mérnök	Vas- kohó mérnök	Erdő- mérnök	Együtt
I. évfolyamban	22	3	17	78	120
II. »	17	2	13	55	87
III. »	17	—	6	54	77
IV. »	8	2	9	46	65
Összeg	64	7	45	233	349

Elnök választás.

Minden nagyobb mozgalom nélkül folyt le az új elnök választása f. hó 21-én. Jelölt ugyszólván csak egy volt, Pető János. Közvetlen a választás előtt léptették fel Lessenyi Ferencet. Petőre 84-en Lessenyire 32-en szavaztak. Az új tisztikar a következőképpen alakult: alelnök: Kerényi István dr.,

főtktár: Zemanek György; titkár Pantho Béla; háznagy Marek Sándor; pénztáros Novy János; jegyzők: Sztruhák, Szeszler, Balázsy, Litassy; főkönyvtáros: Martinkovits Antal; lapkezelő: Fleischer Kálmán.

Uj erőt ad

A SCOTT-féle Emulsió akkor is, mikor más szer már nem használ. Mindig veszélyes kétes értékű szerekkel kísérletezni, amikor az ember egészségéről van szó.

Gyengeség esetében

különösen lábadozóknál,

vagy vérszegénység, tüdőbaj, tulterhelt munkából származó betegségek folytán az elővigyázatos ember azonnal ahhoz a szerhez folyamodik, mely számtalan esetben, kivétel nélkül hatásosan és biztosan gyógyítja a gyengeséget. Ez a szer a SCOTT-féle Emulsió.

:: :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

Egy eredeti üveg ára 2.50 kor.

Kapható: a gyógyszerárakban. Az Emulsió vásárlásánál a Scott-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

:: :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

KIS KOMÉDIÁK.

Ez neked szól . . .

Hát beugrasztott a Sátán,
Hogy a köri pénzes lánán
Mig a szolga másutt henyél
Szilárdsági próbát vegyél!

A forrás — s ezt veszik zokon —
Wertheimékkel nem volt rokon.
Nem mester ki innen koboz, —
Szegény beteg bádóg doboz! . .

Hogy lehattél ilyen dőre,
Fütyülhetsz a jövődre!
Nem gondolod, hogy a kassza
Kariéred megakassza?

Ipolyságon — sejtem okát —
Fütik már a vendég szobát.
A blattodról vesznek kliséit
S nem mond érted senki misét.

Mit ér az, ha pénzed van is
S vértéz száz eskü, — de hamis,
Marad álmod: — üres hóbort,
Nem fogsz inni rajta jóbort.

Szervusz.

Serlock Holmes naplójából.

. . . . A csodásan eltűnt pénz megvan. Szorosabban vett forgalmi terepuma azonban még nem derült ki. A tettes szabadlábban jár. Még ismeretlen. Az egész dolog semmi. Egy erőszakosan vett kamatnélküli kölcsönről van szó, melynek lejáratát idejét a hitelező határozatlan időig prolongálni kénytelen. Önérzetesen verem a mellemet — majd beszakad — ez az én vivmányom.

A szenzációs eredményhez titokzatos utvezérel. . . . Mákos Kalács Alexin hétfőn auflaggal ette a paszulyt. Már ez gyanus

volt nekem. Azt már szakálából kiolvastam, hogy mint tizenkilenc éves ifjunak nótája ez volt: »Sujt az átok tekintetes ur! Auflag nélkül nem jó a paszuly.« Multjából tehát hiányzik az auflag. S ma, midőn meglepetésszerűen berontottam hozzá, hus volt a zöldbabon. Ily hirtelen változást csak egy *tettes* képes előidézni háztartásában. . . .

A jegyzőkönyvet megnyitattam.

„Találtatott Mákos Kalács Alexinnél egy kules. A kulesnak lyuka volt. A zárnak is lyuka volt. Im a lyuk kategóriája. Kitűnő nexus.

Találtatott egy kerti olló. Az ollón törés van. Az asztalfiók is fel van törve. Ez a törés kategóriája. Kitűnő nexus.

Találtattak fizetetlen számlák. Ezek a pénzhiány kétségtelen nyomait mutatják. A meglopott kör kasszájában ugyancsak pénzhiány mutatkozik. Lám a pénzhiány kategóriája. Mindkét helyen hiány, tehát a nexus itt is pompás. . . .“

Alexin ezekre megvetően hallgatott. A hallgatás egyetértést jelent. Aha! — gondoltam, már szorul a sarok felé. Elővettem hamar a legerősebb argumentumot. A végső ütőkártyát kivágtam:

„Vallja meg kedves Alexin, ön a tettes. Önnek kell lennie. Hisz földm. Ezt hosszszas praxisom alapján mondhatom önnek. Ha megvallja, kap jó meleg tust s az ügy el lesz tusolva. . . .“

Ez adut volt. Először úgy láttam, nem üt. Csak később jöttem rá, hogy mennyire üt. Csakhogy visszafelé. A vége az ügyész kezében van. S én jajgatok. . . .

Ej-ej . . . , pedig már a bot is megvan, mellyel a tolvaj nyomát ütni fogjuk . . . Oh! que malheur! . . .

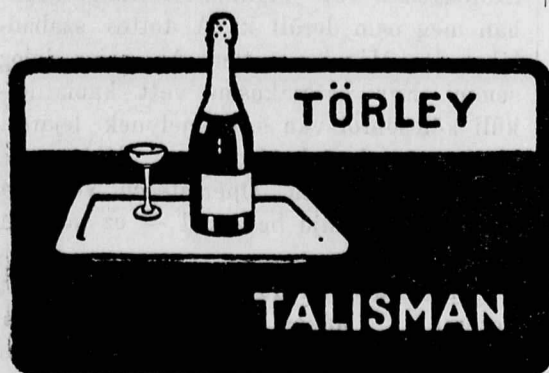
Scherloch Holmes.

HIRDETÉSEK.

IRNOK, VAGY GYAKORNOK

Nagyócsa község jegyzőségénél kifogástalan magaviseletű nőtlen egyén azonnal állandó alkalmazást talál. Javadalma: havi 20—30 kor. és ágyneműn kívül teljes ellátás. 909. 3—1.

Braxatoris, körjegyző.

Nádosy Ferenc Zólyom.

Motorerőre berendezett könyvnyomda.

Könyvkötészet. Nyomatvány-raktár. Ruggyanta-bélyegzők. Lapkiadóhivatal.

ALAPITTATOTT 1887.

TELEFON SZÁM 11.

MODERN GÉPEKKEL ÉS NAGY-
MENNYISÉGŰ BETŰANYAGGAL
FELSZERELT MOTORERŐRE BERENDEZETT

KÖNYVNYOMDÁM

MINDEN E SZAKMÁBA VÁGÓ MUN-
KÁT GYORSAN S PONTOSAN SZÁLLIT.

VÁLLALATOM A KOR SZINVONALÁN ÁLL
S A FELVIDÉK EGYIK ELSŐRANGU KÖNYV
ÉS MŰNYOMÓ INTÉZETE.

MUNKÁIM IZLÉSES, PEDÁNS KIVITE-
LÉRE NAGY GONDOT FORDITOK.

BUDAPESTEN

AZ EGYETLEN

FÜGGETLEN

ELLENZÉKI

NAGY NAPILAP

AZ UJSÁG

Előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 28 K — f. ||| Negyed évre . . . . . 7 K — f.
Fél évre . . . . . 14 K — f. ||| Egy hónapra . . . . . 2 K 40 f.

Megrendelési cím: „AZ UJSÁG“ kiadóhivatala Budapest, VII. Rákóczi-ut 54.